

ФедВіМ – ПРАВДА

Газета шкільного дитячого самоврядування ХЗОШ № 70 "ФедВіМ"
("Федерація Вільних Міст")

День Соборності України

У цьому випуску:

День Соборності України	1
Всесвітній день «дякую»	2
Міжнародний день пам'яті жертв Голокосту	3
Поетична зима	4
А чи знаєте Ви?	5

22 січня 1919 року об'єдналися дві українські держави, що постали на руїнах великих імперій: одна — Російської, інша — Австро-Угорської. Українська Народна Республіка (УНР) і Західноукраїнська Народна Республіка (ЗУНР) утворили єдину,

соборну Українську державу. Ця подія засвідчила: українці — окремий народ, який, хоч і був довгі роки розділеним, не змішався з іншими, не втратив свого самоусвідомлення. І ось — має нарешті свою державу.

День соборності не був аж такою щасливою датою — після нього сталося ще багато трагічних для українців подій. Наш народ знову був розірваний між різними державами і владами. Та все ж той день, коли був підписаний Акт Злуки українських земель, довів, що возз'єднання таки можливе — якщо вірити в нього і робити все, аби воно відбулося.

Тож не дивно, що в незалежній Україні День соборності з 1999 року відзначається офіційно і має свою особливу традицію. Ти,

безсумнівно, знаєш про неї — це «живий ланцюг». І з'явилася вона ще до того, як День соборності став офіційним святом.

21 січня 1990 року українські патріотичні сили організували безперервний «живий ланцюг» між Києвом і Львовом: узявшись за руки, люди стояли вздовж доріг і шосе. Уявляєш, скільки потрібно було учасників, аби втілити таку грандіозну ідею? «Живий ланцюг» став символом єдності усіх українців — незалежно від того чи живуть вони на сході, чи на заході (а в той день вони і взагалі ще були громадянами не України, а Радянського Союзу!).

Емоційні й символічні також ланцюги, що їх на День соборності утворюють останніми роками кияни. Узявшись за

руки на мосту Патона, вони об'єднують правий і лівий берег Дніпра — бо ж по кожен бік живуть українці, які прагнуть бути разом, усі в одній країні.

У кожній області, кожній місцевості — свої історії, свої звичаї, свої неповторні

особливості. Усі ми різні, та все ж кожен з нас — українець. Пам'ятаймо про це: тільки разом ми — сила!

Маргарита Кривуля,
учениця 11-А класу

Всесвітній день «дякую»

День слова "Дякуємо" відзначається 11 січня. Заявлений цей день, до речі, як міжнародний. Не виключено, що він настільки міжнародний, що ви перший раз про нього чули. Придумали нововведення хлопці з ООН, щоб нагадати зайвий раз людям про хороші манери і ввічливість.

Всім, напевно, говорили в дитинстві, що слово "дякую" є чарівним. Я повністю згоден з цим. З усіх доступних чудес, це найпростіший і на сто відсотків ефективний. Погодьтеся, коли нам дякують, з'являється ще більше сил, з'являється посмішка на вустах, настрої уже не здається таким поганим. І взагалі, я помітив, що люди в Україні стали більше говорити це слово.

Треба сказати, що раніше говорили "дякую" замість "спасибі". Це з приходом християнства з'явилося таке звичне нам слово. Означає воно не що інше, як "Спаси бог". Тобто, наші предки, кажучи це слово, мали на увазі набагато більше і важливіше значення, ніж просто подяка.

Спостерігаючи за свої дитиною, я із задоволення помічаю, що він говорить спасибі скрізь: за те, що йому помили ручки, в магазині — продавцеві, вихователям — у садочку. Думаю, навчившись подяки з дитинства, у дорослому житті це буде дуже корисною справою. Мені не подобаються

люди, які взагалі не говорять такі слова, і я тримаюся від них подалі. Саме ці люди вживають це чудове слово лише у фразі "Спасибі на хліб не намажеш!". Звичайно, ми можемо сильно втомитися, у нас може бути купа проблем, але від одного простого слова ми гарантовано підніmemo комусь настрої. Ось це і є те саме чарівництво.

Я думаю, зовсім необов'язково чекати січень — місяць, щоб як з гармати стріляти "спасибі". Це якраз те слово, яке можна і потрібно говорити частіше. Від

кількості сказаного ви кратно збільшите число задоволених осіб у своєму оточенні, а значить, поліпшите ставлення до вас. Сказати "дякую" можна по-різному, але якщо робити це щиро, то відбуваються справжні дива: прибиральниця вашого будинку з похмурих обличчям (а по правді кажучи — з пикою), після подяки за її роботу починає прямо таки світитися, продавщиця, втомлена в магазині, почувши "дякую", теж напевно зрадіє ... Та й навіть далеко ходити? Можна просто сказати близьким людям "спасибі" за те, що вони є на білому світі. Спасибі за турботу, за затишок, за тепло, за очі, врешті-решт, красиві. Мамі подзвонити і сказати "спасибі" за те, що вас народила ...

Рогожина Анастасія,
учениця 9-Б класу

Міжнародний день пам'яті жертв Голокосту

Голокост - давно усталений термін, який означає масове знищення нацистами єврейського населення Європи (в перекладі з грецької це слово означає "цілопалення", інше значення - катастрофа). У 1933-1945 роках систематичним переслідуванням піддалися 60 відсотків єврейського населення Європи. На території колишнього Радянського Союзу загинуло близько двох мільйонів 900 тисяч чоловік єврейської національності.

Відомо, що майже стільки ж чоловік єврейської національності пережило окупацію, скільки і загинуло. Кожному з тих, кому вдалося врятуватися, хтось допоміг сховатися, ризикуючи власним життям.

З 1953 року Ізраїль присуджує людям, що приховували євреїв в роки Голокосту, почесне звання Праведника народів світу. На сьогоднішній день у світі налічується близько 15 тисяч праведників, в тому числі близько 3,5 тисяч громадян колишнього СРСР.

1 листопада 2005 Генеральна Асамблея ООН прийняла резолюцію 60 / 7, в якій постановила, що день 27 січня буде щорічно відзначатися як Міжнародний день пам'яті жертв Голокосту. 27 січня був обраний тому, що саме в цей день в 1945 році Радянська армія звільнила найбільший нацистський табір смерті Освенцим-Біркенау (Польща). За час існування цього концтабору в ньому загинуло, за різними оцінками, від 1,5 до 2,2 млн людей.

"Холокост, що призвів до винищення однієї третини євреїв і незліченних жертв з числа представників інших меншин, буде завжди служити всім народам застереженням про небезпеки, що таять у собі ненависть, фанатизм, расизм і упередженість", - йдеться в резолюції ГА ООН. Ініціаторами ухвалення документа

виступили Ізраїль, Канада, Австралія, Росія і США, а їх співавторами - ще понад 90 держав.

Генеральна Асамблея ООН закликала держави-члени розробити просвітницькі програми, щоб уроки Голокосту назавжди збереглися в пам'яті наступних поколінь і сприяли запобіганню актам геноциду в майбутньому.

У пам'ять 6 млн. євреїв жертв нацизму споруджені

меморіали та музеї в багатьох країнах світу. Серед них Музей Яд Вашем в Єрусалимі (1953), Центр документації та меморіал у Парижі (1956), Будинок-музей Анни Франк в Амстердамі (1958), Меморіальний Музей Голокосту в Вашингтоні (1994), Музей пам'яті 1,5 млн. єврейських дітей в Хіросімі.

Наша школа не є байдужою. Знагоди вшанування пам'яті жертв голодомору в нашій школі відбулися заходи:

- уроки пам'яті «З пресвятою замордованим голодом...» для учнів 1-11-х класів;
- відеоуроки з обговоренням «Скорбота пішла на жнива» для учнів 9-11-х класів;
- позакласний захід «Голодомор в творчості Харківських письменників (на прикладі віршів О.Марченко)» з учнями 7-8-х;
- виставки літератури «Історія і сучасність рідного краю» та плакатів до Дня пам'яті жертв Голодомору;
- Всеукраїнська акція «Запали свічку».

Україна — одна з держав Східної Європи, єврейське населення якої понесло чи не найбільші втрати (уступаючи тільки Польщі) в період другої світової війни. Довгий час у нас було накладено табу на згадування, вивчення історії Голокосту. Але сьогодні ми живемо в країні, де молоде покоління має можливість формувати світогляд в умовах толерантності, культури миру, належного ставлення до полікультурних, загальнолюдських цінностей.

Голокост — це жах, біль, смерть. Він не повинен повторитися. Але пам'ять про мільйони невинно загублених людей житиме завжди.

Супрунова Валерія,
учениця 9-А класу

Проби пера

Поетична зима

З чарівницею зимою
Я зустрілася қолись...
Сніг замислений навколо
В очі неба задививсь.
Бачив він чарівну қазку,
Що хмарина завела,
Про красу, тепло та ласку,
Що дарує всім весна.
Здивувався сніг пухнастий:
"Що за диво там, вгорі?
По зелених луках красних
Розцвітають снігурі...
З неба падає водиця,
І зникає у землі,
А на ній, мов на ялинці,
Проявляються вогні..."
І подумав сніг біленький,
Що такого не бува.
Він не знав, що диво вершить
Поетичная зима...

П.М.Положий

Кузубова Ірина,
8-В клас

Зима до нас сьогодні завітала,
Укрила снігом землю всю навкруг.
І дітлахів на қовзанку позвала
Розқидала біленький диво-пух.

І місяць заглядає у віконце,
Чарівне світло падає на сніг,
На яблуно, що так чекає сонце,
На чарівне мереживо доріг.

Дороднов Олександр,
8-В клас

Зима красива і яскрава
Навколо снігом замітає все,
Дарує радість дітям всім
І гарний настрій нам несе.

Багричев Данило,
8-В клас

Мені приснився сон чарівний,
В якому степ, укритий снігом, спав.
Ні болю, зла, ані малої қривди
В степу безмежному я геть не відчував.

Сніг қазқовий був, мов қовдра,
Білосніжна та м'яка.
Не забуду я ніколи,
Сон той шлях мій осява...

Шевченко Марія
Жданова Тання, 8-В
клас

Зимовий настрій
Прокинусь яқось на світланку.
Побачу у віконці світ новий.
Зрадно дню і втішусь ранқом,
Здивуюсь знов красі отій.

Прийду у клас свій найрідніший,
Побачу всіх окрім тебе,
Мій найулюбленіший вчитель,
Що доброту завжди несе.

Щи задаси нам твор-мініятуру
"Досі не бачена краса".
Я напишу про дивний ранок,
Зимові диво-небеса...

Кісельова Марія,
8-В клас

Прийшов сьогодні Новий рік,
Яқ қазқа новорічна.
Лежить на вікнах білий сніг,
Це свято в серці вічне.

Навколо танці, сміх, вогні,
Всі люди скрізь радіють.
Сніжинқи, наче уві сні,
Летять у сніжний вирій.

Новорічне диво

Чарівниця та зима
Снігом землю сповила.
Морозець це теж вбачав,
Вікна гарно зақвітчав.

Завива хурделиця,
Сніг додолу стелиться,
І малеча грається,
Қазқа знов згадається...

Пальчикова Анастасія,
8-В клас

А чи знаєте Ви?

ГРУДЕНЬ - від слова груддя. Після осінніх дощів розтоптані возами ґрунтівки замерзали. Їздити такими дорогами було важко - заважали замерзлі грудки. В давньоруські часи цей місяць називали студень. У народі його звали: лютець, хмурень, стужайло, мостовик, трусим.

Назва **СІЧЕНЬ** походить від слова "Січа". У давнину в цей час починали розчищати ділянки від корчів, щоб весною їх засіяти. Цей промисел називався січа. До цього перший місяць року мав такі назви: студень, просинець, сніговик, тріскун, вогневик, льодовик, щипун, сніжень, лютовій.

Назва **ЛЮТИЙ** закріпилася за місяцем у кінці минулого століття. Адже він люту вдачу має. Пронизливі сніговії, колючі морози, вітри й перемети - все це лютий. Про це свідчать і попередні назви місяця: крутець, зимобор, криводоріг, казибрід, межень (межа між зимою та весною).

Косарева Дар'я,
учениця 7-А класу

Лютий - 2016
Засновник - викладацький колектив ХЗОШ №70
Редакція
Головний редактор - Козека Ірина Іванівна
Відповідальний редактор - Кривуля Маргарита
Літературний редактор - Третяк Лідія Олександрівна
Комп'ютерний дизайн - Євтушенко Олена Вікторівна
Керівник фотографії — Лозова Катерина Сергіївна

Оглядачі — Воронова Емілія, Гудзенко Катерина,
Максимченко Роман, Хохлова Анастасія, Рогожина Анастасія

Інтерв'ювери — Супрунова Валерія, Гриценко Олександра, Зайвая Тетяна

Если у тебя неравнодушное сердце, острый глаз и умелое перо, пиши и присылай материалы на почтовый ящик sch70@kharkivosvita.net.ua